

[Tove Nielsen.]

slaget. Det havde vi også i det ændringsforslag, vi stillede til anden behandling i sidste samling. Vi er alvorligt bange for at give for mange bemyndigelser og for store bemyndigelser fra os. Vi kan jo se på den udvikling, der er i gang på nuværende tidspunkt, at det meget let kan løbe fra os, hvis vi ikke har hånd i hanke med udviklingen.

Vi har den opfattelse, at selvfølgelig er der behov for at lave forsøg. Der er behov for at finde ud af, om man kan gå andre veje end dem, man traditionelt går. Men der må være måde med alt. Vi har meget svært ved at indse, eller rettere sagt, vi kan ikke indse, at undervisningssektoren som sådan skal være en legeplads, hvor ministeren prøver sine tanker af, som hun selv har sagt, for at vide, om de er bæredygtige. Det er jo mennesker, man har med at gøre, og vi mener, det er for dyrebart at bruge en masse unge mennesker til diverse forsøg, uden at vide, hvad der skal komme ud af det den dag, de er færdige med diverse forsøg. Det er derfor, vi ønsker at fastholde bemyndigelsesparagraffen på det niveau, som forsøgene befinder sig på på nuværende tidspunkt.

Så skal jeg lige sige, at hr. Freddy Madsen var inde på, at da vi behandlede folkeskoleloven, skulle jeg have skjult kortene, når det drejede sig om den frie adgang til gymnasiet. Der er ikke tale om, at jeg har skjult kort, eller hvad det nu kunne være, hr. Freddy Madsen tænkte på, men hr. Freddy Madsen ved jo godt, at da vi diskuterede folkeskoleloven, diskuterede vi folkeskoleloven og ikke gymnasieskoleloven. Det skulle vi på et senere tidspunkt i sidste samling, og det er det, vi skal nu igen. Der var på intet tidspunkt tale om, hvad der skulle ske med gymnasieskoleloven, da vi diskuterede folkeskoleloven, så derfor er der ikke tale om at skjule noget og først komme frem med det nu. Der var heller ikke andre partier – bortset fra, som det blev sagt, hr. Maigaard, der sagde det her i salen – som var inde på denne tankegang. Blot for at vi får disse ting klaret op og får dem på deres rette plads.

Så vil jeg gerne sige, at det jo lyder såre godt, når hr. Lembourn siger, at det formål, man har med det kompromisforslag, vi har fået kendskab til i dag, er at skabe det brede flertal, der er så nødvendigt i lovgivningen. Hr. Lembourn var inde på, at han ville være den store formidler, sådan forstod jeg det i hvert fald.

Jeg kan næsten ikke dy mig for at sige, at måske var det ikke det samme ordvalg som sidste gang, men det var i hvert fald den samme mening, den samme tankegang, hr. Lembourn fremkom med i sidste samling, hvor han ene blandt alle ville sørge for, som han sagde, at bringe de to blokke sammen. Som bekendt blev det jo ikke nogen succes. Jeg tvivler ikke spor på, at hr. Lembourn kan have aldrig så gode tanker, men det er nu engang ikke så ligetil.

Som hr. Lembourn sagde til indledning, skal der laves en lov, i dette tilfælde en gymnasieskolelov. Ja, det skal der. Det er vi indforstået med, men for os er det ikke ligegyldigt, hvordan loven bliver. Derfor er det for os heller ikke nok, at man træder op som den, der vil være formidler. Jeg må da i hvert fald sige, uden på nogen som helst måde på nuværende tidspunkt at ville gå ind i debatten om dette kompromisforslag, at når det drejer sig om prøver, uden at der er tale om, at det skal være på udvidet kursus, så synes jeg nok, der er meget tilbage.

Jeg skal blot til hr. Steen Folke, for at hr. Steen Folke kan forstå det rigtigt, sige, at når jeg siger, at jeg ikke bryder mig om ordet sortere, så er det, fordi jeg mener, at socialisterne misbruger dette ord. Jeg mener, at eleverne skal have muligheder for at vælge, og jeg mener, at vi skal undgå at skyde valgtidspunktet så langt frem som overhovedet muligt. Det er det, man ønsker fra socialistisk side. Man må ikke vælge retning, før man faktisk er nået igennem de 12 år. Det er jo egentlig det, der er realiteten i det. Det mener jeg og mange andre er forkert. Så er det, socialisterne kommer og siger, at når vi ønsker at give mulighed for, at eleverne kan vælge sig ind på de fag, hvor de mener de kan klare kravene, ja, så sorterer vi dem. Dér mener jeg altså at ordet sortere i socialisterens mund er blevet misbrugt. Det var det, der lå i mine bemærkninger.

Til slut skal jeg sige til hr. Camre, at jo mere hr. Camre forsøger her i salen i dag at træde i samarbejdet, i samarbejds klimaet, atmosfæren, og hvad ved jeg, jo sværere må hr. Camre være klar over at det bliver at få et godt samarbejde i gang. Jeg synes, hr. Camre ville have gjort klogt i at holde sig fuldstændig væk fra de hårde og ganske urimelige bemærkninger, der kom over for først og fremmest venstre og kristeligt folkeparti.

Jeg tør love, at ingen af de fem partier har deponeret deres stilling hos noget andet parti.